

[Jensen (Aale).]

ningsforholdene er blevet ganske katastrofale for denne Gren af Landbruget. Derfor maa man gaa til Midler, som om muligt kan forbedre Forholdene, hvad dette Forslag forhaabentlig kan. Det er en af de mange Foranstaltninger, der bliver foretaget her i Rigsdagen til Støtte for Landbruget. Det er ikke let at skaffe bedre Levevilkaar for en saa stor Befolkningsdel, men jeg mener dog, at Rigsdagen har gjort sig store Bestræbelser derfor.

Lovforslaget har jo en dobbelt Karakter. Det tager Sigte paa, at Afsætningsforholdene kan blive bedre i den kommende Tid, hvad der vel ogsaa vil naas, naar Loven bliver administreret paa fornuftig Maade. Det er det, som i særlig Grad omhandles i Stykke 1 i § 1. Derimod handler Stykke 2 i § 1 om at skaffe Midler til Veje til at stimulere Priserne for denne Vare, og Stykke 3 tager Sigte paa at fremskaffe en sund og god Vare for Forbrugerne. Alle disse Foranstaltninger kan man kun hilse med Tilfredshed. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) i, at naar man skal destruere, gælder det naturligvis om fortrinsvis at destruere det daarligste. Det er ogsaa det, der sker. De Kreaturer, der her er Tale om at destruere, kan være af noget bedre Kvalitet end dem, der allerede er destrueret, men endnu er der sikkert en hel Mængde Dyr i Besætningerne rundt omkring, navnlig i de Landbohjem, som er ramt af Krisen, som virkelig for tjente at blive fjernet, og dette Forslag kan vel nok hjælpe noget i saa Henseende.

Jeg tvivler imidlertid om, at Lovgivningsmagten kan skabe en varig Rentabilitet i det danske Landbrug, hvis Landbrugets Udøvere ikke selv vil forsøge paa at lægge Driftsmaaden om. Vi kan naturligvis ikke her i Rigsdagen bestemme, hvilken Driftsform Landbrugerne skal indpaa, men det forekommer mig, at den Situation, vi er inde i, er af en saadan Beskaffenhed, at man maa se sig om efter andre Maader at drive Landbrug paa end de hidtil anvendte. Det vilde vel heller ikke være helt umuligt at finde saadanne; i hvert Fald vilde det være rigtigt, forekommer det mig, at forsøge derpaa, og her synes jeg, der er en stor Opgave for vore Landbrugskonsulenter. Jeg haaber ogsaa, at de vil tage Opgaven op.

Naar man skal søge at gøre Landbruget rentabelt for dets Udøvere, maa man naturligvis ogsaa gaa til andre For-

anstaltninger. Det har vi længe været beskæftigede med her i Rigsdagen, og jeg haaber, at de Ting, som de tre Partier er blevet enige om, og som der forhaabentlig til Dels kan blive Enighed om i hvert Fald mellem de 4 store Partier, maa vise sig nyttige i saa Henseende. Det er noget, som ikke lader sig gøre ved en enkelt Lov; der maa mange forskellige Ting til.

Dersom jeg skulde kritisere noget ved det foreliggende Forslag, skulde det være Gyldighedsfristens Kortvarighed. Jeg synes, den er for kort, men naturligvis, naar der vises Velvillie overfor Sagen, betyder det ikke saa meget, som hvis der var stor Modvillie mod den; naar der er Velvillie overfor en Lov, kan man forholdsvis let faa den forlænget, men ellers vilde jeg anse Gyldighedsfristen for at være for kort, hvad der skaber en Usikkerhed og Utryghed, som er uheldig for dem, der skulde nyde Gavn af Loven.

Jeg synes, Sagen ligger i gode Hænder, naar Landbrugsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Landbrugsraadet at træffe de Foranstaltninger, som denne Institution og Ministeren i Forening finder egnede til at støtte Landbruget paa dette Omraade, og med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til meget hurtigt Fremme i det høje Ting.

J. R. Poulsen: Ethvert Lovforslag, der fremkommer i Rigsdagen om ved Lov at prøve paa at gøre Landbruget rentabelt eller hjælpe det i denne katastrofale Tid, maa hilses med Glæde, men det er ganske ejendommeligt at se, at det Forslag, som vi i Dag behandler, omtrent Punkt for Punkt fremtræder som en stærk Forringelse af det Forslag, som „Landbrugernes Sammenslutning“ sammen med Mejeriernes og Slagteriernes Mænd, det saakaldte Erhvervsudvalg, har stillet. Den højtærede Landbrugsminister har i mange Samtaler med dette Erhvervsudvalg givet Tanken i dets Forslag sin Tilslutning og har nu fremsat Forslaget, men først efter at have forringet det i allerhøjeste Grad. Den Gang jeg første Gang havde Ordet i dette høje Ting — det var om Udførsel af Landbrugsprodukter —, ho'dt den ærede Ordfører for Socialdemokratiet et Foredrag for mig om, hvad jeg skulde tage mig for i Stedet for stadig at komme med Kritik, og han sagde da til mig, at vi skulde prøve paa at uddele Kød til de fattige rundt omkring for derigenem at formindske vort Udbud af Kreaturer. Jeg var den Gang afskaaret fra at